

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Helyben:
1 óra 60 fillér.
3 óra 1.80 fill.
Vidéken:
óra 1 kor. 20 fillér.

KOLOZSVÁRI UJSÁG

Szerkesztőség és kiadóhivatal
Deák Ferencz-u. 18. sz.,
hová minden levelezés
és egyéb küldemény
czimzendő.
Telefon-sz. 261.

FÜGGETLEN POLITIKAI NAPILAP.

Lapzárás: este 10 órakor.

Felelős szerkesztő: Schaberl József.

Kéziratok nem adatnak vissza.

Levegőbe repült ház. — Véres csata a tanyán.

Militária.

Két czikk

Írta: Dr. Kadosa Marel.

I.

Szepesvármegye népe arra kéri a legfőbb katonai atyauristenséget, hogy kegyeskednék a hadgyakorlatokat másfelé tartani, a hol már learatták a termést. Mivelhogy ők az élet viszontagságai miatt elmaradtak az élet betakarításával és most az a veszedelem fenyegeti őket, hogy a hős vitézek, akik nem térnek ki semmi veszedelem elől, hanem mennek neki elszánt-sággal mindennek, akár kukoricza, akár csicsóka legyen is az, hát hogy legázolják a gyönyörű termést, a minőt nem mindig elég jókedvű adni az isten. Ha pedig legázolják, akkor nem nagy vigasztalás az, hogy a becslobizottság fölértékeli és a hadi kinestár kiutalványozza az árát, mert tapasztalatból tudja azt a gazda, hogy a felét se kapja meg ilyenkor a tönkrement termés árának.

Polgári fejjel ez a kérelem okos és helyénvaló.

Polgári észszel nagyon mindegynek tetszik, hogy vajjon hol rendezik azt az ostoba és szomorú komédiát, amelyet hadgyakorlatoknak neveznek. Ha már minden áron elmszáj játszani a nagy gyermeknek azt a költséges játékát, keressenek ki valami helyet, a hol a lehető legkevesebb kárt okoznak más tisztességes ember keservesen megdolgozott vagyokájában. Ezzel megkimélik a szegény polgárt a halálos ijedelemtől, a melylyel az földjének dúlását látja és megtakarítanának az országnak annyi amennyi ezer, tizezer vagy százezer forintokat, a miket hisz megint csak az a dolgozó, bolond paraszt izzad ki a napsütötte, fekete bőrén.

Az arany-galléros, czifra ruhás katonai nagyurak, no nagyot néztek a szepesmegyei parasztok kérésén. Nini, csakugyan: hiszen paraszt is van a világon. Milyen furcsa is ez! Hogy vannak emberek, a kik nincsenek beosztva se a „Mannschaftba“, se semmiféle sarzsiba, nem hordanak kardot az oldalukon nincs is tehát kardbojtjuk; ahányan van-

nak, annyiféle ruhát viselnek és egyikük kicsiket lépked, másikuk nagyokat. Csupa nevetségket nézni. Türelmes, jámbor teremtsései az istennek, a kik reggeltől estéig, életük elejétől halálukig egyebet se csinálnak, mint dolgoznak. Az emberei állítják elő a buzát, a miből kenyeret eszik a hadsereg és a pénzt, a melyből a lénungot és a gázsit fizetik. Az asszonyai pedig szülnek fiakat és lányokat. Fiakat, a kikből minden októberben kiegyezül a hadi létszám és a kiket három esztendő alatt engedelmesgéppé pofoznak és rugdosnak a kaszárnyákban. Lányokat, a kikből ringyók válnak, hogy a nőtlen legénységnek és a nőtlen tiszt uraknak legyen kit ölelniök, ha kedvük tartja.

Ime a paraszt. Az ember észre sem venné, ha nem jajgatna. De mikor jajgat, akkor is olyan együgyű. Nem kíván kevesebbet, minthogy a hadgyakorlatok tervén változtasson a hadsereg! Hát hogyha éhen döglük a telen kilencz vármegye parasztja? Hát hogyha nem

a természetesen, de élő parasztok testén kellene kereszttől gázolniok a lovakkal? Változtatnának-e akkor a hadi terven?! Van-e hadgyakorlatoknál fontosabb és előbbre való dolog ezen a földtekén? Lám, a kiegyezési herce-hurca nyomorba és züllésbe kergette az országot. Minden munka szünetel, minden élet megszűnt itt abban a borzasztó bizonytalanságban, amelyet a gazdasági kérdések függése vont maga után. Azért mégse volt a kiegyezés létrejötte sürgős Bécsben, sőt inkább huzni kellett azt mindenképen tovább és tovább, hogy annál jobban kiéhezzék az ország és nyomorában minél több jogot adjon föl Ausztriának. De most jönnek a hadgyakorlatok és már ki is van adva a parancsolat, hogy a kiegyezésnek addig készen kell lennie, mert ő felsége nem szereti, ha a legfontosabb és legkedvesebb dolgában holmi rissz-rossz politikai kérdésekkel molesztálják. Hiszen mi lehet az egész differenzia, egy kicsikét jobb, vagy egy kicsikét rosszabb kiegyezésben?

TÁRCZA.

A félelem.

Írta: Ervin Carlé.

A „Kolozsvári Ujság“ tárczája.

(Vége.)

Hastings hadnagy százada a jobb szárnyon haladt s a tiszteknek volt dolga, hogy a legénységet a felesleges tölténypazarlástól visszatartsa.

A harc igazán megkezdődött s a sorok már itt-ott ritkulni kezdtek. Hastings hadnagy mellett egy altiszt rogyott össze, halálosan találva. Mervev, üveges tekintete, a halál rémületével szegődött egy pillanatra hadnagyára, aztán elvagádott az uton. Mindenünnen káromkodás és jajszó hallatszik. Egyszer-egyszer az éles füttyülés helyett tompa ütődés hangja hallatszik

és utána zuhnás. Valaki kidől a sorból, a golyó talált. És olyankor riadt tekintetek hátra a hely felé ahol gey sötét vonagló tömeg elmaradt az uton.

Hastings hadnagy mellére valami különös szorongás nehezül. A napsugarat egyszerre színtelennek, bágyadtnak látja és tusakodik magában, hogy mi lehet az az érzés, amely a lelkét olyan orvul meglepte. Talán a félelem?! Nevetséges! A kis hadnagy szégyeli magát a gondolat miatt is. Gépiesen nyul látésöve után és az ellenséges tábor felé kémlel.

A magaslat alig 500 lépésnyire volt tőle de semmit sem látni. Néha néha valami — talán egy szurony hegye vagy egy kard penge.

És csodálatos, minden olyan halálosan csöndes. A fegyvertűz alig okoz valami lármát. Hát a küzdelem lármája hol marad, a

diadal ordítás, a tusakodás, fegyver csattogás; — hol van a csatazaj, a mit annyiszor hallani vélt álmodozásaiban.

A golyók sűrű pattogása megremegteti egész bensejét. Ha most egy őt is eltalálná, mint az altisztet! Az nem is lehet olyan borzasztó, hiszen az mosolygott... Csak a szemei voltak borzasztók. Az a tekintet még most is előtte van és szinte lenyűgözni, hipnotizálja.

Erőszakkal ragadja ki magát a rettenetes zsidatásból és újra fölveti a kérdést:

Félelem ez?

Igen ez a félelem. A jéghideg, a zsidbasztó félelem.

Iszonyu rémület szállja meg. Látja magát gyáván megfutnodni, és mint szökevény meggyalázva állani bajtársai előtt.

— Nem! Nem! csak azt ne!

Összeszorítja a fogait és gör-

csösen megmarkolja kardja korsarát.

A tüzelés élénkebbé válik s az ellenség egyre eredményesebben lö, megszokta a távolságot.

Aa ostromló ezred földre lapulva igyekszik a magaslat felé. A tüzelés azonban tarthatatlanná válik. A század parancsnok hosszasan vizsgálja embereit. Sápadt, verejtékező arcok mindenütt, a szemek rettenetes halálfélelemről beszélnek. A parancsnok föláll fekvő helyzetéből és lassan rágyújt rövidszáru pipájára, mintha csak ezélpontul akarna szolgálni az ellenségnek. A tiszték követik példáját s a tűzvonal előtt járva-keelve, egy-egy bátorító szóval egy-egy triviális katonatréfával nyugtatják meg a legénységet.

Ha a tisztet közben egy bolond ölomdarab eltalálja — szép csöndesen, feltűnés nélkül kell

Tíz millió, husz millió! Hát az is pénz? Ekkora összege nem is igen szoktak beszélni a delegációban, ahol a hadsereg költségeit tárgyalják és szavazzák meg mulatságos alkotmányos formák szerint, a melyek éppen úgy hasonlítanak az igazi alkotmányosság-hoz, mint a hadgyakorlatok az igazi háborúhoz.

Teremtsünk háziipart!

Kolozsvár, szept. 1.

Az egymást döntő termések szokatlan láncolata mindenkit meggyőzhetett arról, hogy a boldog jövő, a biztos lét egyedüli támaszát a földmívelésben többé nem találhatjuk. A sorscsapások s természet kiszámíthatatlan szeszélyei immár mérhetetlen károkat okoztak s be kell látnunk azt, — hogy tevékenységünket más téren is érvényesíteni kell. Sőt maga az agrikulturnális foglalkozás sem zárja ki annak a lehetőségét, hogy időnk jó részét biztos, hasznos foglalkozások üzésére fordítsuk. Mert mostanság mit tapasztalunk a legtöbb magyar gazdánál? Ha elvégezte ősszel a szántást, szépen a boglyakemence mögé telepszik s mesemondással csapja agyon az unalmas téli napokat.

Bezzeg a németföldmivelő életmódja már nem ilyen kényelmes. Nem azzal tölti a telet hogy pihenjen babérain, hanem hasznos házi-iparral.

Avagy tekintsünk a Szent Gotthárd hegyi körüli sveiczi falvaeskákba. Az órásiipar nem egy mesterére akadunk itt az egyszerű földmivelők körében.

És mindez nem alapul sem csodán, sem bűvészen, hanem azon az egyszerű áletigazságon, hogy a gyakorlat teszi a mestert. A fiu apjától tanulta tisztelni és megbecsülni a munkát.

Erre tanítsuk meg a mi gazda népünket is. Legyen neki is olyan foglalkozása, mely egyszerű elűzze a téli napok unal-

itt hagynia ezt az árnyékvilágot, nehogy a többiek munkáját elrontsa. Noblesse oblige!

Hastings hadnagy is ott jár szakassza előtt. A vér lüktetését úgy érzi a halántékaiban, mintha kalapácsütésekkel verdesnék a homlokát. A torkát valami névtelen erő szorongatja s a melléből kimarad a lélegzet.

Szakadatlan, szinte gépies morgással beszél maga elé:

— En nem félek.

Lopva odatekint a századparancsnokra, az öreg ur nyugodtan diskurál az egyik ujonczczal és közben olyan kedélyesen szívja fapipáját, mintha csak a gyakorló téren állana. Annak az embernek pedig családja, gyermekei vannak: a nyugdíj pedig a kongresszus kegyétől függ és olyan nevetségesen csekély!

A fiatal hadnagnak szégyenpir borítja el az arcát.

A tüzelés valóságos pokoli erővel folyik. Előbb a kézi fegy-

mát, másrészt kiegyenliti a rossz termés miatti tőke-hiányt. Ezzel két dolgon segítünk. Kenyeret adunk a népnek és javítjuk az ország szociális viszonyait.

És annál inkább biztosítsunk helyet az előtérben e kérdésnek, mert az agrárszociálizmus is bontogatja vörös zászlóját és koldusbotra jut a nép!

Egy öreg ur . . .

Kolozsvár, szept. 1.

Kolozsváron közcsodálkozás tárgya egy ősz, öreg ur. Magas karcu alakja, elegáns ruhája, szép arca csak járásánál kelt nagyobb feltűnést. Mindig gyalog jár, holott kocsin is mehetne. De nem teszi. Anynyira kedveli az utcát, a levegőt, a várost, hogy inkább végigtipeg az emberáradat között, semhogy kocsiba üljön.

Mert már csak tipeg a derék öreg ur, olyan kis és lassu léptekkel jár, mint egy járnai kezdő gyermek. Naponként legsűrűbben a Deák Ferencz-utcán, a Kossuth Lajos-, és Ferencz József utakon tűnik föl alakjával, amint meg-megáll és sóvár pillantást vet a mellette elhaladó kis leánykákra.

Ugy gondolom e leírás után mindenki ismeri az öreg urat...

Erről az öreg urról különös dolgok hire került forgalomba pár nappal ezelőtt. Azt beszélik, hogy szokott sétájában be-betér a Deák Ferencz-utca egyik épületébe, ahol bizalmatlan külsejű asszonyokkal találkozik és némi szóváltás után, rövid időre ezek az asszonyok 6—10 éves leánykákkal keresik föl megint az öreg *Guyont*.

Vannak kik azt is állítják, hogy az öreg urnak Jókai-utca, lakásán állandóan három-négy ilyen apró teremtes van elzárva, kiket részint a falu, részint a külvárosok szegényebb népeinek sorából *vettek meg örök*

verekből, aztán következett a vég kezdete — a gránát. Hogy bög az az istenverte gyalázatos jószág. Hastings hadnagnak úgy tűnik, mintha egynek-egynek a repülése órákig tartana. És mindig csak gránát és kartács!

A fiatal hadnagy előtt minden vérbe borul. Egyszerre elhagyja, minden ereje és irtózatossága lepi meg, hogy gyáva lesz. Kirántja kardját és előre ugorva ordítja:

— Utánam! . . .

*

S san-jouani szuronyostromnak sok áldozata volt, s a bajtársak a gyilkos csata után födetlen fővel álltak körül egy frissen hantolt sirt, a melyben egy hőslékü gyermek ifju alusza örök almaid és lágyan, panaszosan sir belé a csöndes tropikus éjszakába a trombitahang, a 15-ösök takarodója.

áron az öreggel összekötetésben álló asszonyok. Mikor az öreg ur lakására tér eljátszik a leánykákkal, majd egyiküket egy rossz hirű fürdőbe viszi el kocsin és órák hosszáig elidőznek kettesben.

Hogy a szárnyra kelt hirresztelések nem nélkülözik a komolyság alapját, arról mi is meggyőződünk. S bár kutatásaink során szerezhettünk perfect bizonyítékokat az öreg ur bűnösségét bebizonyítandó, szükségesnek véljük a rendőrség közbelépését.

Kísérjék figyelemmel ők is e nyájas, öreg urat, mert nem lehetetlen, hogy „örökben fogadott” leánykával szemben nem apai joggal viseltetik és a szegény, ártatlan gyermekeket más tettel meg is mételjezi...

Levegőbe repült ház.

— Saját tudósítónktól. —

Kolozsvár, szept. 1.

Kurtakéren Halmazsán Ambrus és társai a község határában nagy vadászterületet vettek bérbe. Tegnapelőtt összegyűltek Halmazsán Ambrus lakásán és történeteket csináltak. Jó kedvük volt, iddögáltak a jövő vadászszákmány reményében s még ingerkedtek egymással, hogy mi történék, ha most úgy hamarjában a házzal együtt légi utra kelnének.

Az asztalon körülbelül három kiló puskapor állott, melyből sok szerte is szóródott. Az emberek pipáztak, egyre gyujtották a gyufát, mit sem törődve a veszedelmes szomszédsággal. A bor a fejükbe szállott s ekkor Halmazsánnak pokoli ötlete támadt.

Fogadást ajánlott fel, hogy ő meggyújt az asztalon egy szál gyufát, a nélkül, hogy a puskapor felrobbanna. Az ittas partszoknak tetszett ez a gondolat és tartották a fogadást, mely egy liter borba ment.

A mint Halmazsán végighuzta a gyufát az asztalon, a löpor hirtelen lobot vetett s a következő pillanatban egy irtóztató robbanás dőreje rázta meg a levegőt. A falubeliek azt hitték, hogy az ég szakadt le rájuk.

A ki csak épkézláb ember volt, az mind odatörtetett Halmazsán házához, mely már ekkor félig romokban állott. A robbanás ereje csaknem az egész házat levegőbe röpítette, az ablakkokat, ajtókat mind kitépte, a gerendázatot megszagatta s óriási rombolást idézet elő.

Öten, a kik a házban voltak, súlyosan megsebesültek.

A megsértett becsület.

Kolozsvár, szept. 1.

Nagy Ferencz gazdát rossz asszonnyal áldotta meg a teremtető. Ő maga a megtestesült jószág mintaképe s ha néha-néha ki is rug a hámból — goromba feleségével soha brutálisan nem

bánik. Nagy Ferenczné ellenben mindig ellenkezik férjével. És amikor csak szerit teheti, meglopja férjét, hogy a lopott holmikot szeretőinek adja, akik értékesítik és javukra fordítják a pénzt.

A megcsalt férj már egy év óta ismeri feleségeinek viselt dolgait, de soha nem szólt.

Tegnap végre több rokonával töltötte idejét a kocsmában s mert hozzátartozói lepirongatták, hogy ilyen aszszonyayal él — hazament és elkeseredésében megverte feleségét.

Az asszony férje haragja elől egyik kedveséhez, Tyvorán Demeter napszámoshoz menekült kivel visszatértükben bántalmazni akarták Nagy Ferenczet.

Nagy a támadás ellen egy konyhakéssel védekezett s dulakodás közben keresztül szurta azzal becsülete megrontójának lábát.

Tyvorán vértől borítottan rogyott a földre. Sérülése oly súlyos, hogy a kórházba kellett szállítani.

Agyonütött piktor.

— Saját tudósítónktól. —

Kolozsvár, szept. 1.

Két iparossegéd körözését kéri a budapesti főkapitányságtól a klagenfurti rendőrség, a kik Klagenfurt mellett egy faluban Müller Ferencz festőt kirabolták s azután agyonütötték.

A rablógyilkosság megállapítását úgy akarta a két elvetemült ember megnehezíteni, hogy rágyujtották az agyonütött embeere a házat; de a tüzet a szomszédok észrevették, eloltották s a holttest nem égett el.

A rablógyilkosokat legutóbb Sachenburgban látták, a hol augusztus 3-án Lampesberger földbirtokos portáján háltak meg s egy színházi messzalátót adtak el. Ott azt mondták, hogy erdélyiek és Tirolból Trieszten át hazamennek Magyarországra.

Véres csata a tanyán.

— Saját tudósítónktól. —

Kolozsvár, szept. 1.

Az Endréd közelében levő Simon-pusztán, Simon László földbirtokos tanyáján tegnapelőtt végezték el az aratómunkások a cséplést s ekkor kellett volna a szerződésileg megállapított aratórészüket kikapni. Simon László az aratóknak adott előleg fejében azonban állítólag nagy levonásokat akart eszközölni s a még kijáró gabonarészt is az oculus, szemetes gabonából akarta kifizetni.

A munkások ezt nem fogadták el, a miből előbb szóváltás, majd tettelegesség lett s ekkor

Simon a eselédjeivel akarta kihajtatni az aratókat a pusztáról. Erre azután véres összeközösre került a dolog.

Giskó Mihály koesis Szalánszki Imre aratót vasvillával leütötte, az aratók ellenben Kuher Ádám és Nyisztor Imre béreseket, továbbá Simon László földbirtokost életveszélyesen összeszurkálták. Kuher és Szalánszki még tegnap éjjel behaltak sebeikbe.

A vérengzés befejezése után a feböszült aratók felgyújtották a szállást, valamint a kazlakba rakott szalmákat és takarmányokat, azután a készen állott kocsijukat gabonával megrakva, eltávoztak. Másnap leletartóztatták a verekedőket.

Mindenütt, hol megfordulunk, kérjük, követeljük a „Kolozsvári Ujság“-ot, a polgárság érdekeinek bátor, zóskimondó harczosát.

HIREK.

Kolozsvár, szept. 1.

— **Kereskedők sérelme.** Azt konstatáltuk a tegnapi napon, hogy míg a rendőrség a kereskedők üzleteit bezáratta a munkaszünetes törvényezik értelmében, idegen városból jött, részint pedig helyi sátorok szabadon árulták portékájukat. Miután olyan cikkelyt nem ismerünk az ipartörvények sorában, mely ezt a privilégiumot körülírja, kérjük a főkapitánytól, van-e tudomása, hogy egyes közegei így oldották meg a munkaszünet ellenőrzését?

— **Kintornások haragja.** Az üzleti versengés nagy a kenyérkereset minden ágán. Oly nagy, hogy gyakran ádáz összetűzésekre szolgál alkalommal. Ilyen épületes jelenetben gyönyörködtek tegnap a Hunyadi-téri polgárok. Kovács Zsuzsa szamosfalvi kintornásasszony irigykedve látta, hogy konkurensének Reznér Domokos székelyudvarhelyi kintornásnak jobb szerencse kedvez. Okot keresett, hogy e fölötti dühét kitöltse. Ez az ok nem is késett. Rövid szóváltás után megtámadta Reznert és ha rendőrség idejekorán nem érvényesíti hivatalos hatalmát — úgy féligmeddig agyon is ütötte volna. Most eljárást vezettek be a verekedő nympha ellen.

— **Dühöngő örült.** Régóta szenved elmebajban Biró György munkás-utcai lakos. Hozzátar-

tozói és szomszédjai kisebbszörnek gondolták betegségét, de tegnap oly rohama lett, hogy a rendőrség közbelépése vált szükségessé. Az örült embert csak nagy nehezen tudták lekötöni, hogy beszállítsák Lechner tanár klinikájára.

— **Házikezelés, vagy bérletrendszer?** Fölkérítettünk a következő sorok leközlésére: Tekintettel arra, hogy a f. hó 29-én tartott városi közgyűlésen, a városi szeszadó bérléte ügyében adott szavazatom, mint a tanács javaslatával mellett adott egyik szavazat, úgy a Kolozsvári Friss Ujságban, mint a Kolozsvári Ujságban hangoztatva van, szükségesnek látom beadott szavazatomat indokolni. 1.) határozott ellensége vagyok a bérlet rendszernek, melyet a régen mult elavult, visszaéléseiről hirdhet adozó rendszer maradványának tartok, bármily mintaszerű vezetés alatt is legyen, s nem tartom egy törvényhatóságához, vagy államhoz illőnek. 9.) Majdnem „abszurdum“-nak tekintem azon körülményt, hogy az **ellenőrző, adóztató, tehát hivatalos eljárást** gyakorló közeg **evvel egyidőben ugyanazon egyénekkal szemben szállító és konkurrens** legyen, mint a hogy ez ideig mindig megtörtént **s jelenleg is** (némi alaki változatban) **történik.** Hogy ebből a ferde helyetből minő kellemetlenségek, surlódások, visszaélések származhatnak, **bárki legyen is a bérlő, nem szorul magyarázatra.** Engem szavazatomban nem a bérlők iránti ellenszenv, vagy idegen befolyás hanem **határozott meggyőződésemet vezetett.** Kolozsvár, 1902. aug. 31-én tisztelettel Tamási István.

— **Véres baleset a pályaudvaron.** Véres baleset színhelye volt tegnap délután a kolozsvári pályaudvar. Farkas Juliánna 17 éves hajadon ugyanis édesatyját látogatni jött Kolozsvárra s mikor a vonat az állomás elé robogott, menetközben kiugrott a kocsiából. A leány ruháját ezalatt elkapták a kerekek és a szerencsétlen teremtés a kocsi alá került. Mindkét lábát levágták a kerekek és eszméletlenül feküdt a vérben, mikor a mentők segélyt nyújtandó megjelentek. A súlyosan sérült leányt a kórházban ápolják.

— **Szállítások és versenytárgyalások.** A kolozsvári kereskedelmi és iparkamarához újabb a következő pályázati hirdetmények érkeztek: A cs. és kir. katonai élelmezési raktár termelőktől szeptember hóban 200 m. m. rozsot 990 m. m.

zabot, — októberben 200 m. m. rozsot 300 m. m. zabot, — novemberben 200 m. m. rozsot 300 m. m. zabot kíván beszerezni. Kisküllővármegye alispánja: pénzügyi palota építése (szept. 15.) A deési kir. törv. elnöke: a deési kir. törv. és fogházi épület javítására (szept. 13.) M. kir. államvasutak budapest-balparti üzletvezetősége: tisztítási, viágítási, ellenőrzési cikkek, szegek, esetek stb. biztosítására (szept. 25.) A m. kir. II. esendőr kerületi parancsookság: különféle ruházati és felszerelési cikkek szállítására (okt. 4.) Ezen hirdetmények a kamaro irodájában a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

— **Értesítés.** A P. Szenkovits Zelma óvónő vezetése alatt álló Emke-téri kisdud-óvódában a beiratkozások szeptember hó 1-én veszik kezdetüket. Mindenemü felvilágosításokkal készséggel szolgál az óvónő. (Emke-tér 10. sz. a.)

— **Olvasóink figyelmét** fölhívjuk az „Erzsébet“ gőz- és kádfürdőre, hol bámulatos olcsó árak mellett kényelmesen megfürdhetünk. A fürdő bérlőinek, személyzetének előzékenysége megérdemli, hogy csupán emiatt — eltekintve a nagy kényelemtől amiben ott részünk lehet — kitüntessük pártolásunkkal.

— **Figyelem!** Indexképeket 24 óra alatt készít Csizhegyi Sándor fényképész, Wesselényi Miklós-utca 3. sz. alatt.

A közönség figyelmébe.

A kir. posta és távirat igazgatósága az alábbi közérdekű közlemény leadására kérte fel lapunkat:

A bécsi csász. és kir. postahivatalnál a közelmúltban eszközölt megfigyelések alapján kitűnt, hogy még mindig jelentékeny a Magyarországból külföldre menő oly levélpostai küldemények darabszáma, melyeket a közönség a koronaértékben való közkötelező számitás elrendelése előtt érvényben volt díjzabás szerint (elégtelenül) bérmentesítve ad postára.

Hogy tehát a leveleknek egy a feladóra, mint a címzettre nézve mindenesetre kellemetlenül ható megpontozása kikerültesse felhívom a közönség figyelmét a külföldre szóló levélpostai küldemények díjzabására:

Ausztria, Bosznia, Hercegovina és Németországba szóló levelek 20 grammig 10 fillérrel, 20—250 grammig 20 fillérrel. Szerbiába, Montenegróba szóló levelek, valamint a Romániai határszéli forgalomban (Erdélynek a magyar-román határtól a Maros folyóig terjedő része Beszterce-Naszód és a volt

Szörényvármegyéek) 5 grammonként 10 fillérrel, Svájcba szólók 20 grammonként 25 fillérrel; végül Romániába a határszéli forgalom kivételével Novibazari pasalikba és egyéb külföldre szóló levelek 15 grammonként 25 fillérrel díjazandók.

Levelező lapok díja: Ausztria, Bosznia, Hercegovina, Németország, Szerbia és Montenegro területére 5 fillér, — egyéb országokba 10 fillér.

Színház és Művészet.

Lumpáczius Vagabundusz. Szép számú közönség mulatott tegnap Nestroy tüneményes bohózatán. A czimszerepet helyesen fogta föl és játszotta meg Papp Miksa. Mátrai Kálmán, a távozó vendégművész szintén jó volt Czérna szabó szerepében. Szentgyörgyi, Tompa, Laczkó, Gergely Giza és Fenyvesi Margit egyenlő arányban járultak az est sikeréhez.

A dezentor Rákosi Jenő népies látványossága, melynek zenéjét Konti irta s melyet 1887. óta nem adtak nálunk, a jövő hét vasárnapján új betanulással fog színre kerülni. A pompás humoru darabban, mely a boszniai okkupáció idejében játszik, a színház egész személyzete közreműködik.

Színházi műsor:

Hedd: A baba.
Szerda: Pillangó kisasszony.
Pajkos diákok.
Csütörtök: Clemencean.

NYÁRI SZÍNHÁZ.

Kolozsvár, hétfő szept. 1-én

A postás fiu és huga.

Énekes bohózat 4 felvonásban.
Irtá: Buchbinder Bernát. Magyar színre alkalmazták; Sziklai Kornél és Faragó Jenő.

SZEMÉLYEK:

Dr. Csipkés — — Szakács
Br. Szalánczy — — Szegő
Vankay — — — Dezséri
Bájkerti Lili — — K. Árpási
Gombatóvi René — Hegedüs
Bodrogi Géza — Krasznai
Szinai Imre — Szentgyörgyi
Balkai Ferencz — — Váradi
Felhő Muki — — Kassai
Klári, a huga — Szabó M.
Szöke Henrik — — Tompa
Mankóczy Sándor — Papp

Kezdeté este 7 órakor.

Kladó-tulajdonos:

SCHABERL JÓZSEF.

Hatóságilag engedélyezett nagy
!! VÉGELADÁS !!

Réti Sándor-féle

Deák Ferencz-utca 4. szám alatti

férfi-ruha és posztó-üzlet

● teljesen feloszlik. ●

30, 40, 50%-al leltári áron alól

eladatnak:

Férfi öltönyök — — 4 frttól kezdve

Fiu öltönyök — — — 2 frttól kezdve

Gyermek öltönyök — — 70 krtól kezdve
Férfi nadrág — — — 80 krtól kezdve
Szövetek — — — 65 krtól kezdve
Honi és külföldi gyapju szövetek 1.50 krtól
Posztó kalapok — — — 50 krtól.

A teljes üzleti berendezés eladó.

Üzlethelyiség kiadó.

